

Varró Éva

Kedves Szülők!

Szeretnék Önöknek bemutatkozni.

Életem legjelentősebb, leghosszabb részét a Tárnoki II. Rákóczi Ferenc Általános Iskolában töltöttem, részben mint diák, részben mint pedagógus.

Érettségi vizsgát az érdi Vörösmarty Mihály Gimnáziumban tettem, diplomám teljesítése a budapesti Tanítóképző Főiskolán történt.

Két fiúgyermekem van, akik már felnőttek, külön élnek. A hosszú tárnoki éveinket semmiképp nem elfelejtve, lakóhelyet váltottunk, két éve már nem Tárnokon van az otthonunk.

A tárnoki iskola volt szinte az egyetlen munkahelyem, ahol 1-4. osztályos gyerekeket tanítok a múlt század óta. ☺ Így egyre gyakrabban találkozom olyan helyzettel, amikor az általam tanított kisgyerekek - akik időközben már felnőttek - a saját csemetéik nevelését, oktatását bízzák rám. Ezúton is köszönöm! Figyelmeztet ugyan az idő múlására, de mégis szép!

A pályát egy rövid időre el kellett hagynom, és ennek egyetlen oka volt - kár lenne szépíteni, nem is teszem - az anyagiak. De néhány évvel ezelőtt elérkezett a pillanat, amikor azt éreztem, vissza kell térnem. Tanítani, gyerekekkel lenni nagyon szeretek. Ez a hivatásom és a munkám egyszerre, mert azt gondolom, itt vagyok otthon, itt vagyok boldog.

A tanítás/oktatás minden pillanatát élvezem.

Jelenleg negyedikes osztályom van kiváló gyerekekkel, kiváló szülőkkel. Már most fáj a tudat, hogy el kell válnom tőlük, de tudom, hogy ez a rendje a dolgoknak. Négy év hosszú idő, mely alatt olyan kötődés alakul ki, hogy egy életre nyomot hagy bennem, és csak bízom abban, hogy a gyerekekben is. Együtt nevetünk, ha éppen „Anyának” szólítanak, Anyát pedig otthon „Éva néninek”.

Az első négy osztály, azt gondolom, rendkívül meghatározó egy gyermek életében. Az ekkor szerzett tapasztalatok, élmények, érzések mélyen bevésődnek és olyan hatással van rájuk, hogy nem túlzás azt állítani, egy életre meghatározzák a tanuláshoz, társakhoz, iskolához való viszonyukat.

Mindezek tudatában igyekszem a rám bízott gyerekeknek biztonságos, oldott, barátságos légkört teremteni, hogy örömmel jöjjenek iskolába, és életkori sajátosságaiknak megfelelően játékos, szórakoztató formában segítek nekik a tananyag elsajátításában.

Hiszem, hogy a kölcsönös tiszteleten alapuló hármas egységgel: szülő-gyermek-pedagógus, remek eredményt lehet elérni.

A mottóm nem változik: „Jóvá még nem szidtak senkit, jóvá szeretni kell!”

Tisztelettel:

Varró Éva